

Sygn. akt III KO 155/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia E. P. i P. P. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w C. z dnia 22 grudnia 2017r., o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie prowadzonej pod sygnaturą PR 3 Ds. [...], z powodu zawiadomienia o popełnieniu przestępstw z art. 231 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 8 stycznia 2019 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w T. zawartego w postanowieniu z dnia 23 listopada 2018 r., sygn. akt VIII Kp [...], o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2018 r., sygn. akt VIII Kp [...], Sąd Rejonowy w T., na podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia E. P. i P. P. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w C. z dnia 22 grudnia 2017 r., o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie prowadzonej

pod sygnaturą PR 3 Ds. [...], z zawiadomienia o popełnieniu przestępstw z art. 231 § 1 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, iż w niniejszej sprawie - pomimo, że jest ona na etapie *in rem* - zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oraz zaskarżone postanowienie i zażalenie dotyczą osoby sędziego Sądu Okręgowego w T. - A. W., co w odbiorze społecznym może utwierdzać przekonanie, że sprawa zostanie rozstrzygnięta przez sędziów sądu właściwego w sposób nieobiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia E. P. i P. P. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w C. z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt PR 3 Ds. [...], o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie prowadzonej pod sygnaturą PR 3 Ds. [...], jest zasadny.

Sąd Najwyższy w dotychczasowym orzecnictwie niejednokrotnie podnosił, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest także do sytuacji faktycznych, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać, w odbiorze opinii publicznej, uzasadnione przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny. Do okoliczności uzasadniających taką obawę (choć tylko abstrakcyjną) o bezstronność sądu właściwego, niewątpliwie należą sprawy, w których osobą, choćby objętą tylko zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa, jest sędzia sądu właściwego lub sądu nad nim przełożonego, w tym samym okręgu.

Wobec powyższego, rację należy przyznać Sądowi Rejonowemu w T., który uzasadniając swój wniosek w niniejszej sprawie argumentuje, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości należy niniejszą sprawę przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania - w opinii społecznej, a także samych stron postępowania - wątpliwości w przedmiocie istnienia warunków do bezstronnego rozpoznania wniesionego zażalenia.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu wskazując Sąd Rejonowy w B. jako powołany do rozpoznania przedmiotowej sprawy.